

DISPUT

HAC

ANTRE ETIEN

ETRE AR

JUIF-ERRANT hac ar BONOM MIZER,

Pere zo en em rancontret tost da Orleans,

ha pere

zo nôz-de o vale ac'houdevez o daou assambles

Var ton : Güerz ar Burete.

DIDOSTAIT, compagnuez a bep seurt galite,
Evit clévet eun Disput composet a nêve,
Grêt etre an daou zen cossa a zo var ar bed-mâ,
Pere, allas! a vevo betec ar varn diveza.

Unan anê zo hanvet Isaac ar Balcant,
Eguile ar Baourente, caus a vil nec'hamant,
Abalamour d'an anqen a laqa en hor brô :
Ar bed oll a dra certen a garfe ve maro.

Tost d'ar guær a Orleans int en em rancontret ;
Evel daou zen ancien int en em barlantet :
Issac a zònje deàn e voa én ar c'hossa ,
Ha pa dal, en deus cavet c'hoas cossoc'h eguetâ.

Ar Baourente, p'er güelas, en deveus lavaret :
Bonjour, mignon Juif-Errant, e pelec'h oude bet ?
Lavar din pes seurt micher a res var ar bed-mân ;
Meurbet out sqüiz ha fatig, hervez m'en remercâñ.

Me zo nôs-de o vale, gant Doue condasonet,
Abalamour d'ar pec'het meus dezân displijet ;
Terrubl bras é va anqen, deffot qüittât ar bed ;
Qen a vo ar Varu general, allas ! ne varvio qet.

Mes, va mignon, emeàn, biscoas ne meus cavet
Qen côs ha c'houi er bed-mâ, daoust ma meus baleet.
Me sònje voan ar c'hossa a voa var ar bed-mâo,
Ha pa dal, em eus cavet va far, var a velân.

Siouas din, va c'hrouadur, eme ar Baourente,
Te zo c'hoas nêve ganet e comparéson din-me :
Te lavar e mout er bed passeet trivac'h cant vloa,
Ha me zo passeet pemp mil : pini eo ar c'hossa ?

Pa bec'has hon Tad Adam, o tisoboissa,
En o dy e voen ganet ha cunduet gantâ ;
Memes ira e vugale o deus bet va maguet,
Hac ec'h esperân er graint c'hoas bete fin ar bed.

Va zad côz, eme Isaac, p'omp en em rancontret,
Livirit din hoc'h hano, pes seurt micher a ret :
Meurbet e zòa estonet ouz ho clêvet brêmâ
Penos e zoc'h er bed-mâ abaoue pemp mil bloa.

Ar Baourente, emeàn, oun a viscoas hanvët,
Ha va flijadur vrassa eo tourmanti ar bed ;
Laqat bepret an dizurs e qement plaç m'oun bet ;
Caus oun eus a vil maleur, tad an oll grueldet.

Te a dle va anaout dreist oll dud ar bed-mâ,
Rac abaoue ma zout ganet, e maon oc'h da heuilla :
Exercet e meus varnout peb seurt ingrateri,
Paourente, chagrin cléoved a reun did anduri.

Mar dê te eo an hini a dourmant an oll bed,
Eo profit e vez maro, ha biqen ne vez bet ;
Evidou-me, maleûrus, a voar mad, siouas din !
Ec'h eus uzef em andret re a ingrateri.

Brémàn, p'am anavezés, pella, affronter còs :
En em denu pell diouzin, ha va lès da repos :
O compren pez seurt annui am eus var an douar.
Abaoue trivac'h cant vloas a rez din calz glac'har.

Pa zono an trompillou d'ont d'ar Varn general,
Pa finisso ar bed-màn, me quittayo ractal ;
Evit ac'han da neuze, elles n'em resolvi
Da anduri paourente, peb tourmant hac annui.

Te eo ar speret goassa a voe biscoas er bed,
Hac an oll, bras ha bian, a zo ganes nec'het :
Betec an dud pinvidic hac ar varc'hadourien
A zo ganete jenet qercoulz hac ar beorien.

Me gred ervad, va mignon, ar pez a lavaret ;
Noblanç ha tud pinvidic a meus me goal ozet,
Ha ma ne queront diouall ouzin-me nôz ha de,
E tostayo hep nebeut outo ar Baourente.

Me a gav dìn eo güell zot ar zonch ac'h eus-te grêt ;
E ty ar re binvidic e vez güell gonduet
Eguet e ty ar beorien, o tont d'o chagrina ;
An darn-vuia anezo n'o deus qet a vara.

Esper a meus da vonet var o zro hep dale,
Etouez ar re binvidic me a rai eur bale :
Mar gallan-me antreal eur veach en o zy,
O deveo calz eus a boan barz m'o c'huitain moi.

Re fall eo ho güiscamant, ô cos affronter còs !
E ty ar re buissant biqen n'ho po repos ;
Ractal ma viot güelet o fallout antreal,
An disterra eus an ty a deui d'ho chasseal.

Va ententit, va mignoo, me ya dre finesse,
Rep eun tamic d'ho c'havet en nôs coulz hac en de ;
Pa ven eur vech antreet, ne qet ës va c'hass qëit :
Me a voar ober tud paour eus a re binvidic.

Te a zo eur goall draïtour, eun den pernicius,
Eun affronter, eur mechant, hac eur malicius,
Elec'h lezel tud ar bed ebars en o repos,
E zout caus a vil maleur hac en deiz hac en nôs.

An nep ne fell qet déze ec'h antrefen en o zi,
Arabat bea prodig, na tam feneanti :
En ty lod ec'h antreân hac a voar va c'hass quit,
Am c'hass da dy ar re-all hac am mir manific.

Eus a bers an drouc-speret ez out te deut er bed;
En em denn pell diouzòn, scûis òn ouz da velet.
Da viana, pa ouzout va zourmant ha va oat,
E poent did, affronter côs, buan dont d'am c'huitât.

Na re gôs, na re yaouanc, nac an anaoudeguer,
Na mignonet, na nep den na excusân james :
An nep a garo divoall ha laqat eves mad,
Am c'hasso demeus e zouez, mar qeront labourat.

Rac-se ta, compagnuez, mar fell déch evita
Ar Vizer, ar Baourente, divoallit piz outâ :
En Paris, Rom ha Bourdel, hac en Marseil ê bet;
Mes ret eo e chasseal adouez ar Vretonet.

An neb en deus c'hoant da gaout Histor Bonom Mizer,
A ello mont d'ho frena da dy an Imprimer,
Et guer eus a Vontroulez, en traon ar ru ar Vur,
Hac en devo ouz e lenn calz eus a blijadur.

FIN.

CANTIC JUDAS.

Var ton : *Al Labourer Sul ha Gouel.*

Me ho suppli, compagnuez, tostait oll da glévet
Buez an den maleürussa e voe biscoas var ar bed,
Pehini e deveus lazet e dad ha mab ar roue,
E vam bropr en deus eureujet, ha trahisset Mab Doue.

Ar Scritur a deu da barlant eus à Judas ar mechant,
Pehini a zo güir exempl d'ar bed oll entieramant.
Da drec'hi an avaristet, our pec'het quer maleürus,
A zo caus eus a vil bec'het a fach hon roue Jesus.

Douce ebars an Aviel a ro demp calz exemplou
Da drec'hi an avaristet, sourcen an oll bec'hejou ;
Dreist pep tra e cavàn merget bue Judas ar mechant,
Pehini zo en em daonet gant ar c'hoant da gaout arc'hant.

Pa voa e vam eus e zouguen, ar Profet a lavaras
E devije eur c'brouadur a raje déi anqen vrás ;
Disclèria eure en antier ha d'e vam coulz ha d'e dad,
Penos e vije er bed-màn o mab eun den mizerabl.

E dad hac e vam o clèvet eur c'hélou qen dinator,
Petra a vije erruet er bed gant o c'brouadur,
A voe quer trist ha quer nec'het, m'o deus sònjet entreze,
En instant ma vije ganet, lemel deàn e vue.

Er Jude pa è bet ganet, e guerent o deus sònjet
Ober soudan eur vag brouan, hac enni e voe laqet
Al lestr etre daouarn Doue da vont gant ar mòr pirillus,
O sònjal en em disoher eus eun den quer maleürus.

Douce ne fellie qet deàn e vije bet perisset,
Evit servichout da exempl d'an oll bete fin ar bed ;
Ar mòr, an avel, an tourmant a gundue ar vag brouen,
Hac en rentas e savete en bordic eun enezen.

En enezen-ze e chomme eur roue eus an Egypt,
Ha n'en devoa a vugale qen nemet eur mab uniq;
O vea eun deiz o pourmen, ha gantân tud e bales,
E cavas ar vaguic brouan voa chommet touez an trèz.

Ar roue en deus commandet mont da velet petra voa;
En instant o deveus cavet eur c'hrouadur ar c'haera :
Neuze rojot commandamant demeus abers ar roue
D'e gass d'ar pales prontamant, ha savetai e vue.

Ar roue en deus er maguet, hac en devoa santimant
D'e zesqi ha d'en instrui, d'e ober eun den vaillant ;
Mes e vel ma voa e galon douguet d'an avariçtet,
Ne elle qet en nep feçon e zivoal diouc'h ar pec'het.

Judas pa e bet commancet da zont an oad a réson,
A zant e galon attaqet gant cals a ambition ;
Arc'hant, rubanou, biseyer, ha carcanou, ha perlez,
Qement a elle da attrap e laere d'ar rouanez.

Mab ar roue a voe cossoc'h eun tamic eguet judas,
Ha pa velas e laeronci, e laras deàn trist bras :
Me a lavaro sur d'am zad penos e zoc'h o laerez,
Hac a lacay ho corrija, ma na chenchit a vuez.

Ar roue p'en deveus gouezet al laeronciou mechant,
En deveus en disseziet ha corrijet promptamant,
Ha disclériet en güirione voa eur c'hrouadur cavet,
Penos e voa dre charite e voa bet gantân savet.

Judas a gonservas neuze en e galon cassoni
Ha malic ouz ar priuq yaouauc, n'elle qet e anduri;
O sònjal e voa heritour d'ar roue coulz hac e vab,
E qemeras ar volonte d'e laza, ar mizerabl !

Eun devez pa oa disònjet an oll eus a guemente,
E lavar deàn an traitour : deut da vale ganén-me ;
Pa voant eun nebeut ecartet, er scòas gant eun tol bas,
D'an douar en deus er pilet, hac en e voad er beuzas.

Ac'hane buan è tec'het, ha var boez e hent e yas,
Hac, herves comzou ar Profet, en e vro ec'h erruas ;
Memes er guær ma voe ganet e chomas da zervicha ,
Hep bea gant den anaveet, en hostaliri vrassa.

Evel ma voa eun den vaillant, tud an ty en estime,
Hac a gonfie ennàn arc'hant, pini alies a laere ;
Pa vije casset da brena meur a seurt marc'hadourez ,
E vire deàn an arc'hant, hac e tache da laeres.

Evestra roas deàn eur vech arc'hant evit prena frouez ,
E dad propr a voa jardinier, eno e yas da laeres ;
E dad a erruas gantào, a gommanç d'er scandalat ,
Judas a guemeras eur men hac er beuzas en e voad.

Al lezen demeus ar vrô-ze a gondaone ar muntrer
Da zemezi d'an intanvez, evit punition sclér ;
Ar pez a erruas neuze, rac Judas a eureujas ,
E vam bropr a voa intanvez, rac e dad eo a lazas .

Aben eun nebeudic amzer m'oentbet daou assambles
O conta o avanturiou, en eur domma eun nosvez ,
E vam, pini voa e bried, e deus anaveet he mab ,
Pini a voe outi ganet, en doa c'hoec'h bis var bep troad.

Hac hi o commanç da grial : ô Doue, Crouer ar bed !
cetu accomplisset eta ar c'homzou eus ar Profet !
Judas a guemeras anqen en e galon gouscoude ,
Rac ne vovie qet e-uan en devoa grêt qementse.

Qüittât a eure e bried evit mont da redec brô ,
Ha qüittât an douar Egypt, caus deàn calz maleuriou .
En eur vont, en deus rancontret Jesus, Redemptor ar bed ,
O vale gant e Ebrestel, leun a garante barfet.

Judas; pa velas hor Zalver en em dolas d'an daoulin .
Mar plichfe ganéc'h va receo, emeàn, vas Mestr divin .
Sellit ouzòn dre ho true, me a zo eur pec'her bras ,
Hac e meus eur güir volonté eyit antren en ho craç .

Jesus a lavaras deàn : quittat ar pec'het marvel,
Pehini zo en da galon, a bez Abostol fidel ;
Chom atao em c'homagnenez, te a velo Mab an Den
O verval ebars el Lamgroas da brena ar bec'herien.

Jesus, pa voe deut an amzer d'ober ar redemptions,
A rôas d'e oll Ebestel er goan ar gommunion :
Gûir exempl d'an oll bec'herien, Judas en deus recevet
An drouc-speret en e galon dre sonch an avariçtet.

Jesus, goude ar gommunion, gant eur garante zantel,
A guemer dour hac eur zerviet, a voalc'h treid e Ebestel,
Hep exanti memes Judas, o lavarat gant douçder :
Te, emeàn, am trabisso, va Abostol infidel.

Pa voa échu ar Goan Pascal, e yas Jesus hor Zalver
Varzu ar Jardin Olivet da bedi e Dad Eternel :
Judas, an traïtour quer cruel, a yas pront a dra certen,
Vit ar som a drêgont diner d'e verza d'ar Judevien.

Pa velas Judas ar boanniou a andure Mab Doue,
E gemeras eun dizesper hac a droublas e ene ;
Ma yas da guinig an arc'hant, hac e voe bet refuset,
Hep ma conservas gûir glac'har a grenn, anden milliguet.

Er c'hontrol, n'em abandonni a eure d'an disesper,
Evel a ra meur a hini, hac a zisplich d'or Zalver ;
Mont a eure d'en em grouga dre arrach a guementse,
Ar pez zo caus ma zeo daonet epad eun eternite.

Cetu amà-ta, Christenien, eun exempl eus ar c'haera,
Evit renonç d'an dizesper ha caout ar glac'har vrassa :
Goulennit pardou ouz Doue hac ho pet eur feiz barfet,
Hac e zeot en fin ho pue da adori an Drindet.

FIN.